BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNII SIBIIU

Anul III. — N o. 7 2 LEI EXEMPLARUL Duminică 15 Febr. 1937

CHEMAREA

NAŢIONALISTĂ

Redacţia şi Administraţia
—— IAŞI ——
Str. Cuza Vodă 17 etaj II
ABONAMENTE:
1 an . . 150 lei
6 luni. . . 80 „
3 luni. . . 40 „
Susţinătorii dela 200 lei
Instituţii 1000 lei

Director-proprietar: LAUR PREDA

România a Românilor

DEGEABA!...

de Col. Ion Zamfirescu

Această expresie verbală, care atât de minunat caracterizează: în primul rând proverbiala şi iremediabila noastră indolenţă, iar în al doilea, scepticismul amar, pe care, în zilele noastre, ni l-a sădit atât de adânc în suflet şi minte, anomaliile, ticăloşiile şi nelegiuirile ce se petrec, în tot ceea ce se referă la viaţa noastră individuală, socială politică şi de stat, se poate documenta cu fapte la nesfârşit de numeroase, variate şi ciudate.

Eu voi cita însă numai două, simple şi banale în aparenţă prin conţinutul lor, dar foarte pilduitoare şi grave în realitate, prin urmările lor.

Acum vr-o 20 de ani, mă găseam cu serviciul militar în garnizoana Roman. Aflându-mă într'o zi de vară pe strada principală a oraşului, iată că trece un automobil cu o viteză nebună, lăsând în urma lui un nor de praf aşa de mare şi des că, n-am mai putut înainta şi a trebuit să stau locului până ce acesta s-a risipit.

Atunci am văzut la vr-o 10 paşi de mine un gardian public care, ca şi mine îşi freca ochii din cauza prafului care-l orbise. Indignat că el nu şi-a făcut datoria, adică nu s'a pus înaintea automobilului ca să-l oprească, aşa cum era dator să facă, spre a-i lua numărul, ca să dreseze acte de contravenţie abuzivilor, i-am reproşat aceasta. El însă cu o mină de mare mirare şi uimire că, mă vede atât de **naiv şi necunoscător** al moravurilor noastre **asiatice**, mi-a răspuns: **De geaba d-le Colonel!... Cum era să mă pun înaintea automobilului, când în el era nişte boeri mari?... Cu siguranţă că, s-ar fi întâmplat: or să dea peste mine şi m-ar fi ucis ca pe un câine, iar în jurnale s-ar fi spus că, a fost un accident din cauza mea... or boerii m-ar fi reclamat că. am fost necuviincios şi poate m-ar fi dat afară din serviciu.... Şi eu, d-le Colonel, sunt un om sărman şi am o casă de copii!...**

După 20 de ani:

Mergeam pe strada Carol din Iaşi şi pe lângă mine a trecut, pe trotuar, cu mare viteză un biciclist. Până să-l admonestez eu, el s-a depărtat; dar la vr-o 50 paşi mai departe observ că a trecut şi pe lângă un gardian public, care, mai înţelept ca mine, s-a ferit din drumul biciclistului, fără să-i zică nimic, sau să-l oprească. M-am dus spre gardian şi i-am reproşat că, n-a impus biciclistului să se dea jos de pe trotuar şi chiar să-l ducă la poliţie, sau să-i ia numărul pentru a fi amendat. Mi-a răspuns însă cu un zâmbet de compătimire parcă: **de geaba d-le Colonel!... pot să raportez eu mult şi bine, că n-are să m-asculte nimeni; ba mă fac şi de râs. Iar ca să duc biciclistul la poliţie, se poate să m-aleg cu vr'un bucluc, dacă el ar fi feciorul sau omul cine ştie cărui om mare... Lasă mai bine aşa...**

Bineînţeles că, atât pe acest gardian ca şi pe cel dela Roman, nu i-am aprobat în faţă şi le-am făcut **morală**, spunându-le că, dacă voesc să fiie cinstiţi, detreabă şi buni slujbaşi ei să-şi facă oricând datoria, fără să ţină seamă de ce fac alţii!... Dar în sinea mea le-am dat dreptate, fiindcă ştiam că, aşa s-ar fi petrecut lucrurile cum au spus ei!...

(continuare în pag. (2-a)

Raiul comunist

(Partea doua)

de profesor V. Teodoreanu

După cum am spus în ziarul nostru de săptămâna trecută, voi continua săptămâna aceasta, a vă comunica părerile fruntaşului scriitor francez André Gide. André Gide ca şi Panait Istrate au fost primiţi în Rusia cu mari onoruri, căci erau reprezentanţii ideologiei c o m u n i s t e. Am admiraţie pentru aceşti 2 cugetători. Pentru ce? Amândoi au venit în Rusia cu credinţa sinceră că vor găsi o organizare ideală a comunismului şi după ce-au văzut **realitatea**, *au mărturisit cinstit că s'au înşelat. Rog pe comuniştii noştri,* **cari nu sunt plătiţi de soviete,** *să cetească „La Russe nue" de P. Istrati şi „Retour de l'U. R. S. S." de André Gide. Ca şi articolul precedent, voi împărţi acest articol în 2 părţi. In prima parte veţi vedea pe Gide în primele zile ale voiajului său în Rusia şi în a 2-a parte în restul zilelor acestui voiaj. In primile zile atât Gide cât şi cei 5 prieteni comunişti francezi cu cari a venit au fost purtaţi pe braţe de comuniştii Ruşi atât la Moscova*

(urmare în pag. 2-a)

15 Febr. 937

Zilele acestea în cripta eroilor dela Bucureştii Noui, au fost depuse rămăşiţele pământeşti ale celor doi luptători pentru Hristos: Ionel Moţa şi Vasile Marin

Mânaţi de un idealism vecinic tânăr, călăuziţi mereu de principii mult prea înalte, pentru a fi pricepute de ori cine, aceşti doi legendari eroi-legionari, zidesc la baza edificiului României Mare, Noui şi numai a Românilor, însăşi vieţele lor, cari au însemnat puncte luminoase în această beznă nesuferită a materialismului ateu sau anticreştin.

Incă odată, noi toţi cei grupaţi în jurul acestei tribune de luptă naţionalistă şi creştină, înmănuncheaţi ideologeşte şi sufleteşte — precum şi toţi românii creştini, obijduiţi dar cu conştiinţele încă treze, plecăm genunchii, ridicăm rugi către cel Atotputernic şi depunem *Omagiul* **nostru în, faţa criptei încă deschise unde de azi încolo, va fi un loc de reculegere şi pelerinaj pentru toţi românii adevăraţi".**

Slăvită fie-le memoria eroilor legionari *Ionel Moţa şi Vasile Marin*, **solii României Naţionaliste şi Creştine răpuşi de fortele anticristului, pe pământul scump şi presărat cu crucifixe, al Spaniei Generalului Franco.**

„CHEMAREA"

FIŢI SERIOŞI!

de LAUR PREDA

Ţara Românească, de altfel ca întreaga omenire, este bântuită de o supraacută criză economică, dublată de o puternică criză morală, sub forma crizei de încredere reciprocă şi crizei de încredere în autoritatea constituită.

Acestea sunt rezultante nu numai ale marelui războiu, dar, în mod cert, acesta a constituit lovitura de piciu, în declanşarea lor.

Plecasem de la afirmaţia că ne sbatem într'o supra acută criză. Dela sine înţeles, la ordinea zile sunt probleme de importanţă capitală, pe teren politic, social, cultural, economic etc.

Sunt oameni politici, de bună credinţă, cari se sbat de dimineaţa până seara, în căutarea câte unei soluţii.

In această atmosferă greoae de constante preocupări serioase, vine din când în când, câte o chestiune cari frizează cel mai elementar bun simţ.

O asemenea s i t u a ţ i e mi-a îndreptăţit articolul de faţă.

Mai intâiu unele recapitulări pe care le socotesc necesare. Eu şi această gazetă, am stat, stăm şi vom sta, necondiţionat în slujba ideii de *Stat Naţional Românesc*, cu toate atributele lui actuale, consfinţite de tradiţie, legi, obiceiuri etc.

Am socotit *Biserica creştină ortodoxă* atât prin rolul ei, în trecutul nostru vitreg, cât şi prin situaţia ei în cadrul ideei acesteia de *Stat Naţional Românesc*, drept una din pârghiile de rezistenţă.

Acum o lună, când la ordinea zilei era problema diferendului *I. P. S. S. Mitropolit Visarion,* cu forurile laice dela *Cernăuţi*, ne-am spus răspicat cuvântul, am apreciat aşa cum se cuvine personalitatea distinsului nostru *Chiriarh*. Domnul a vrut ca lucrurile să decurgă aşa cum am preconizat noi şi cum este interesul obştesc.

Dar.... la 2 Februarie a. c. mare praznic şi hram la *Sf. Mitropolie a Moldovei.* La banchet, printre alte fitiriseli şi vorbe dulci şi adesea de circumstanţă şi protocol, se lansează *ideea unirei celor trei mitropolii, a Moldovei, Bucovinei şi Basarabiei,* cu sediul şi sub egida Iaşilor —. Ideea a fost lansată, la mare inveselire, de *Vlădica Visarion*. Nu credem că *I. P. S. Sa să* fi luat lucrurile în serios. Poate că a fost numai o glumă sau eventual o săgeată trimisă bucovinenilor spre a-şi băga minţile în cap.

Privită problema istoriceşte, apoi *Mitropolia Moldovei lui Ştefan cel Mare,* nu-şi avea reşedinţa la Iaşi, ci la *Suceava* în Bucovina *(Poate că la asta s'a gândit I. P. S. S. Visarion Puiu mitropolitul Bucovinei)*. Mitropolitul dela Iaşi are în titulatura sa şi *„al Sucevei"*, dar realmente Suceava este sub juridicţia celui dela Cernăuţi.

Din punct de vedere al intereselor actuale româneşti, apoi cine nu ştie că mitropolia cu anexa ei facultatea de t e o l o g i e, sunt singurele instituţii curat româneşti, sunt adevăraţii pionii ai românismului, în acest colţ de ţară, năpădit de buruiana străinismului, în „vesela grădină," Bucovina.

In Basarabia situaţia este şi mai tristă. Poporul acesta blând. muncitor, cuminte, drept credincios, nu trebue contrariat mereu în ceace are el mai scump şi s f â n t. După schimbarea stilului, destul de justificată, dar speculată abil de politiceni fără scrupule, s'a venit cu *anglicanismul,* altă aberaţie (Auziţi! Anglicanii trec cu arme şi bagaje la ortodoxie! Pe cine înşelăm?) şi acum colac peste pupăză, cu desfiinţarea mitropoliilor dela Cernăuţi şi Chişinău. Lăsaţi pe *I. P. S. S. Visarion* să-şi vadă de treabă. Trimiteţi pe *I. P. S. S. Gurie* la locul său.

De acestea avem noi timp acum?! „Lumea arde'n foc şi „BABA" se piaptănă" zice un proverb bătrânesc.

Până aici am vorbit, luând lucrurile în serios. Am spus însă dela început că alocaţiunei ţinută printre paharele de *cotnărel*, nu-i atribui decât valoarea unei butade.

Ce s'a întâmplat?!

Presa urlă pe toate tonurile, mari adunări la *Cernăuţi* şi *Chişinău*, interpelări în p a r l a m e n t, blocuri parlamentare provinciale, prezidate de miniştrii respectivi protestează, întreaga lume se agită.

Mare noroc că *Liga Naţiunilor* este o instituţie cam anti religioasă, căci dacă ar avea vreo secţie bisericească, cine ştie, ar fi şi ea sezizată.

Atâta sbucium în zadar. *„Se screm munţii şi vor naşte un şoricel"*. Da! Nu ştiu dece s'a speriat aşa deodtă, suflarea aceasta românească?!

Avem atâtea probleme

Permise C. F. R.

In senat, dl. Prof. Ing. M. Manoilescu a ridicat chestia permiselor libere pe C. F. R. date gazetarilor. Şi au ramas înmărmuriţi cei *întăriţi* **senatori de către cluburile politice, când au auzit că mai toate permisele le posedă, acei ce-au fost mai înainte negustori de aţă cu mosorelul, nasturi sau haine vechi, pela Vigniţa, Jidniţa, Suliţa sau Vişeu, apoi puşcăriaşi şi la urmă îndrumători de opinie publică în România. Nu-şi dau cu mintea, cei care din politică şi-au făcut meserie, că dacă s'ar mai abate încă odată urgia de acum 20 de ani, ce ne-a prefăcut ţara în cimitir, vom fi siliţi să ne redactăm manualele pentru şcoli şi să ne scriem petiţiile, dela dreapta la stânga.**

Unii se mirau că invalizii nu au gratuitate. Sigur că nu au, pentru că ei sunt acei ce şi-au făcut datoria către ţară şi ţara drept răsplată i-a pus *să plătească taxe pentru modernizarea drumurilor*, **ca să poată merge uşor cu automobilele cei ce-au fost găsiţi în statele de plată a lui Günther, sau în solda lui Jeversen, ori a lui Poklewski, sau să sboare în limuzine Cavalerii Cotofăneştilor sau acei ce împinşi de evenimentele tragice de pe front, au luat drumul Kersonului, Odesei ori a Wladiwostokului, unde să se pună la adăpost, ca nu cumva România să le piardă sămânţa.**

Şi în timp ce aceştia vor alerga în automobile pe drumurile modernizate cu banii invalizilor şi văduvelor, fostul ostaş vrednic, căruia amputându-i-se piciorul, striga sub cloroform! *„Trăiască România Mare"* **aşa de tare, încât ar fi sculat din morţi şi pe cei ce au închis ochii odată cu Vodă Mihai Viteazu, va merge pe alături cu drumul plătit de el, dar stropit de noroiul sau orbit de praful maşinilor celor ce numai foloase trag din sacrificiul altora.**

Răsboiul mi-a sdruncinat sanatatea, încât mi-a pus capăt carierei. Am fost scos din armată. A trebuit să mă închiriez cu condeiul la o gazetă, ca să pot trăi, căci pensia nu-mi ajungea. Mi s'a dat şi un permis liber pe C. F R. Nu m'am folosit mult de el, căci noul arendaş al ţării, se schimbase guvernul, ne-a luat permisele şi le-au dat la clienţii clubului politic respectiv, care nu aveau nimic comun cu presa şi nici chiar cu cartea.

Se poate întâmpla ca Dl. Prof Manoilescu să aibă succes adică să se ridice permisele celor ce le-au capatat fără drept însă să nu fie surprindere dacă toţi aceşti făcuţi români prin cereri de încetăţănire, români cu lipsă la cântar- vor fi aşezaţi pe căprării de către guvernanţi şi propuşi la decoraţii de răsboiu cu spade şi diferite panglice,[1]) anuma ca să poată umbla nesuparaţi la pungă, în lung şi latul ţării, să o cunoască, să o certeze, să o spioneze, ca la un viitor răsboiu să ştie ce au de fâcut şi încotro de apucat.

Căpitan Gh Beleuţă
invalid de răsboiu

1) Mulţi ofiţeri invalizi din răsboiu nu au nici un soiu de decoraţie. In schimb au dintre dezertorii şi trădătorii ţării.

Citiţi şi răspândiţi ziarul „Chemarea"
singurul ziar creştin în Iaşi

Arhanghelii Domnului!

Departe de ţară şi de toţi cei ai lor, într'o ţară spre soare apune, şi unde se luptă apocaliptic satana contra Domnului Hristos, doi fii ai neamului nostru: I. I. Moţa şi V. Marin, cei mai buni dintre buni, au căzut pe câmpul de onoare, luptând vitejeşte, pentru: *„Hristos şi Latinitate“*.

Plecaţi dintre noi acum o lună şi mai bine, în număr de 7 legionari, în frunte cu generalul Cantacuzino-Grănicerul, în Spania, spre a înmâna o sabie de onoare generalului Moscardo, eroul de la Alcazar, spre care de bună seamă că vor vorbi paginile istorii de mâine, aşa cum vorbesc astăzi de eroii antici, care sabie e supremul omagiu ce i-l aduce generalului şi ţării sale: crestinătatea şi latinitatea, pentru lupta ce a dus-o şi-o duce în contra satanei, recte bolşevismul; plecaţi cu toţi pentru aceasta, totuşi văzând situaţia la faţa locului, au rămas să lupte şi ei, în armata generalului Franco, în contra pericolului roşu. Singur numai generalul, s'a întors în patrie, căci spanioli în mândria lor naţională, nu primesc să lupte în rândurile armatei lor, decât numai simpli soldaţi.

Şi atunci cei şapte legionari — fraţi de cruce — se'nrolează în rândurile naţionaliştilor spanioli ca simpli soldaţi, dar aproape toţi purtau pe umere trese ofiţereşti şi astfel rămân şi luptă în depărtări, pentru aceleaşi nobile şi sfinte idealuri, pentru cari, osârduiau de ani şi la ei acasă.

Din când în când, ne soseau şi nouă în ţară, câte o veste, despre faptele lor de eroism, cari ne bucurau nespus de mult şi pe deasupra ne înălţau în faţa străinătăţii.

Când iată, că deodată, asemeni unei străfulgerări de trăsnet, ne cade năpraznică veste: I. I. Moţa şi V. Marin, au murit luptând vitejeşte pe frontul din câmpia dela Majadahonda. Citim şi recitim cu respiraţia oprită laconica telegramă. Şi pare-că nu ne vine a crede, sfâşietorul adevăr ce ne copleşeşte întreaga fiinţă. Şi ca oameni ce sântem, deabia mai avem puterea să ne întrebăm: cum chiar pe cei ce erau mai buni, ni i-a luat Domnul?... „Dumnezeu a vrut să fie aşa... Se trăgea cu mitraliera în obrăzul lui Hristos! Se clătina aşezarea creştină a lumii! Pentru ce noi să stăm nepăsători? Nu e o mare binefacere pentru viaţa viitoare, să fi căzut în apararea lui Hristos?“ — fragment dintr'o scrisoare a lui I. I. Moţa, adresată părinţilor —.

Astfel a fost dată, ba chiar dorită de ei asemeni sfinţilor martiri şi această supremă jertfă, pentru Domnul Hristos. Şi cine ştie, dacă la fel cu această jertfă, nu va fi dată o alta şi de către ceilalţi legionari, dintre cari — primim chiar acum vestea — că doi sunt deja răniţi! ...„Nu e adevărat — scrie însăşi martirul I. I. Moţa — ce spuneau unii, că, rămas în ţară, puteau fi mai de folos şi eu şi toţi câţi am luat drumul acesta — luptei de acasă. Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania — cu orice jertfe va fi mai mare pentru lupta naţională, decât ceia ce am mai putea face, în restul vieţii noastre, ba şi dincolo de ea... Acesta e adevărul“...

Şi noi, la fel trebue să recunoaştem toţi câţi mai avem în noi încă vie o conştiinţă, adevărul: că astăzi, când pare că — pretutindeni — se clatină temeliile cerului şi ale pământului, când satana a dărâmat pe Ţarii pământului şi acuma cată să dărâme şi pe acela al cerului, când nimeni parcă nu mai are vie credinţă în Hristos, ei asemeni arhanghelilor lui Hristos, numai ei din ţara aceasta, da numai ei, au avut în sufletele lor arzând cu cea mai mare tensiune, această plecare divină: credinţa creştină; ba mai mult, au păstrat şi acea legătură tainică şi scumpă la veacuri: latinitatea; şi acuma când cceste două sânt în primejdie, n'au ţinut seama nici de folosul personal sau al patriei lor, ci pentru ele — numai pentru ele — s'au dus din dragoste în depărtări asemenea cruciaţilor Evului-Mediu şi s'au luptat vitejeşte, ba dându-şi chiar viaţa, după spusa Domnului Hristos: „Nu este mai mare dragoste, decât să-şi dea cineva viaţa, pentru prietenii săi“. (Ev. Ioan 15-13). Şi poate fi o faptă mai nobilă şi mai sfântă, decât a lor? Şi cine putea s'o dea decât numai ei formaţi în şcoala onoarei şi a jertfei? Şi în adevăr, în predica pe care la „Grande Madona“, a ţinut'o abatele Charlos Rento, pentru aceşti legionari români morţi, el a vorbit cu emoţie de eroul român Moţa, relevând — spune o telegramă—„luminata lui jertfă vitejească“ şi subliniind că numai datorită lui Moţa, a fost înlăturată mişcarea de învăluire încercată de batalionul sovietic a lui Dimitrov, mişcarea care ar fi distrus astfel un întreg regiment din legiunea străină.

Aşa fiind, deci fapta lor de mucenici pentru Hristos şi latinitate, iată că se'ncadrează cu sfinţenie, în rama cu busuioc şi diamante a sfinţilor din biserica română.

Şi cu toate acestea... noi ca oameni ce sântem, în aceste clipe când pomenim cu evlavie numele lor, lacrimile iarăşi îşi fac făgaş pe obrajii noştri şi... plângem. Da, plângem. Mereu plângem, fără să împietăm cu nimica asupra creştineştii jertfe a acestor arhanghelii ai Domnului.

„Noi mereu te plângem frate
„Iar tu vei dormi mereu“.

Plângem, nu moartea de martiri creştini a legionarilor I. I. Moţa şi V. Marin, — cu care moarte la fel am dori să ne încunune Domnul şi a noastră pământească viaţă — ci plângem pierderea pe care a suferit'o legiunea şi Căpitanul! Plângem dispariţia doctrinarului Legiunii! Plângem pe organizatorul ei! Plângem pe comandantul cohortei: „Bunei Vestiri“. Plângem pe conducătorul „Echipei Morţei“. Plângem pe legionarii I. I. Moţa şi V. Marin, pe care satana i-a ucis, dar şi... el a fost înfrânt. Şi aceasta ne este singura şi suprema bucurie, care şterge tot şirul lacrimilor vărsate.

Şi acuma însă, când trupurile lor şi însufleţite dar sfinţite prin jertfa ce au dus'o Domnului şi latinităţii, se întorc spre a se odihni pe vechi în pământul scump al patriei, în care, aceştia n'au avut parte în scurta lor viaţă pământească, decât de sbucium şi suferinţă, fie ca măcar acuma, în ceasul acesta ultim, alături de legionari — fraţii lor de suferinţă — ţara, neamul, săşi plece cucernic genunchile în faţa acestor sfinte moaşte. Şi crutindu-şi conştiinţele, să privească în cutele inimilor lor, să-şi vază toate păcatele ce le-au săvârşit în contra noastră a tuturora şi să-şi cează iertare... pocăindu-se.

Iar biserica, mai ales ea, să'nalţe pretutindeni pe'ntinsul ţării româneşti, fierbinţi rugăciuni Domnului Hristos — pentru care şi-au jertfit aceşti mucenici strigând: Espagne, Roumanie, Christ! ca să primească sufletele lor în corturile drepţilor săi, precum şi ca să ne învredniceascâ neamul şi de acum înainte, de asemeni figuri de muceni, pentru ca sângele ce ei l'au vărsat, ca şi din acela ce se va mai vărsa, să răsară maestoasă şi înfloritoare: România verde, România creştină de mâine.

Cristian Darie

Fiţi serioşi!

(urmare din pagina 1-a)

primordiale, care-şi aşteaptă soluţia f e r i c i t ă, avem atâta lipsă de energie, avem atât îndolenţă şi apatie, oriunde întoarcem privirile. — Totuş, acolo unde trebue, nu se mişcă nici-un fir de păr.— Şi aici — unde nu văd nici-un pericol, prin faptul că la un conclav neoficial de popi şi mitropoliţi, urmat de zaiafet mare şi schimburi de politeţi reci, a scăpat cineva mai glumeţ o vorbă — şi s'a dus această veste ca de „POPĂ TUNS“.

Prin aceasta inlustrăm superficialitatea. Cred că d. *ministru al cultelor*, **care şi d-sa fusese de faţă, uitase de atunci, dacă presa aceasta care-şi** *„bagă botul unde nu-i fierbe oala“* **nu i-ar fi adus aminte. Am luat lucrurile şi'n serios şi le-am pus şi pe terenul glumei, aşa cum probabil a fost intenţia celor ce le-au stârnit.**

Concluzia este că avem altceva mai bun de făcut decât să numărăm boabele de grâu din colivă.

Fiţi serioşi deci, domnilor!

Laur Preda

Se execută tablouri, perne sau orice cusătură în GOBLIN. A se adresa la ziar.

Degeaba

urmare din pagina (1-a)

Şi acest **degeaba** îl veţi auzi, fară excepţie aproape, din gura tuturor slujbaşilor publici, mici sau mari, carora s-ar întâmpla sa le aduceţi învinuirea că, nu caută să aplice autoritatea şi obligaţiunile lor legale, când le cereţi aceasta. Şi-l veţi mai auzi şi din gura oricărui cetaţean, când e îndemnat sa-şi caute o dreptate, sau satisfacerea unor nevoi cetăţeneşti legale.

Toţi spun **degeaba**, fiindcă in adevar **degeaba este** orice sbucium şi orice nădejde de a vedea, în zilele noastre aplicându-se dreptatea şi legile şi mai cu seamă sa se ceara şi să se îngăduie funcţionarilor, să-şi facă pe deplin datoria.

Şi explicaţia e simplă: Puterea în statul nostru n-o are legea (scrisa şi codificată) ci **politica**, adică **partidele politice.** Legea este **interesul** partidelor politice şi al tuturor acelora cari le formează; şi în afară de aceste interese nu poate să mai fie nimic. **Ţară, neam şi nevoi obşteşti, sunt doar canavaua pe care se ţese şi se stabilesc aceste interese.**

Şi atunci, fiind astfel, slujbaşul public este, **numai zis public,** căci de fapt el nu este atât în slujba ţării, cât a partidului politic care e la putere. Şi el nu poate face nimic din ceea ce înseamnează interesul ţării sau al cetăţenilor, dacă acestea ar contraria interesul partidului. Iar dacă-şi îngăduie să uite aceasta obligaţie şi va căuta să-şi îndeplinească îndatoririle scrise în legi — şi pe care dealtfel, formal, i le cere şefii — apoi atunci una din două: or va fi admonestat, pedepsit sau chiar dat afară (după gravitatea neajunsului politic cauzat), or nu i se va lua în seamă faptul raportat, sau măsura luată şi el va rămâne caraghios.

E adevărat că primul caz se observă mai rar, dar cel din urmă se prezintă regulat tuturor funcţionarilor publici. Şi atunci ei, ştiind la ce se pot aştepta, caută să-şi facă datoria numai atât, cât nu vor contraria înteresele politice ale guvernanţilor.

Conştiinţiozitate în serviciu şi îndeplinirea datoriei, ştiu ei că e o **nerozie** şi mai ales un **pericol** pentru situaţia lor. Şi de aceea când, eu sau d-ta iubite cetăţene, te adresezi unui slujbaş şi-i ceri să aplice legea şi autoritatea funcţiunei lui, el îţi dă prea înţeleptul şi filozoficul răspuns: **degeaba d-le!...**

Şi acelaşi lucru îl spun şi eu: **Degeaba orice sbucium, căci peste tot şi toate primează, stăpâneşte şi dispune numai interesul partidului care guvernează şi al politicianiior v e r o ş i care-l servesc!...**

DOCTOR
Ovidiu Cordescu
Specialist în boli de
Nas, Gât, Urechi
Consultă zilnic între orele
4 — 7 p. m.
strada I. G. Duca 32

Ştiri şi polemici

— *Guvernul frontului popular* din Franţa, prezidat de *d. Leon Blum*, socialist, ex- pacifist prin dezarmare, a obţinut votul majorităţilor parlamentare, inclusiv comunişti-moscoviţi, pentru un nou program de înarmare de *19 miliarde franci francezi*. Această grijă subită pentru înarmare, traduce vădite sentimente anti-hitleriste, atâta ale d-lui Leon Blum (*Hitler este antisemit*) cât şi ale celor 82 deputaţi comunişti (*Hitler este anti-comunist*), nu dragoste pentru securitatea patriei franceze.

— *La Milano* a avut loc o întrevedere între *Contele Ciano*, ministrul de externe al Italiei şi *Rüstu Aras* ministrul de externe al Turciei.

— *In curând* se va construi o autostradă *Berlin-Roma*, prin Tirolul austriac.

— *Syr George Russel Clerck*, ambasadorul Marei Britanii la Paris, se retrage. In locul său va fi numit *Syr Erik Phipps*, actual ambasador englez la Berlin, iar la Berlin va fi trecut *sir Erik Dummond* actualmente ambasador la Roma şi fost multă vreme secretar general al Societăţei Naţiunilor.

— *In curând* se va ţine un mare *congres pan-arab la Meca*, cu scopul de a stabili o corelaţie între statele de populaţie şi cultură arabă.

— *Senatorul de dreapţa Gustave Gautherot* a interpetat guvernul prezentând un „document confidenţia“ asupra unui complot comunist în Franţa.

—*I. P. S. S. Gurie. mitropolitul Basarabiei* a înaintat Sinodului un memoriu prin care cere să i se facă dreptate şi să fie repus în drepturi.

— *Presa polonă* precizează că din cei 13 condamnaţi la moarte în procesul „centrului paralel“ numai 6 au fost executaţi, restul de 7 erau agenţi G. P. U. Ei au fort puşi în libertate.

— *Campania dusă de noi contra canaliei dela poşta centrală locală, este îndeajuns de cunoscută şi ea s'a soldat cu arestarea casierului Sava Radu şi cu irimiterea lui în judecată.*

Dar lucrurile nu se puteau opri aci. Incununarea acţiunei noastre a fost măturarea din fruntea instituţiei a d-lui Nichitovici. fostul diriginte. Credem că se închee o perioadă tristă pentru poşta locală şi începe o eră nouă, deoarece **d. Titus Alexandrescu** *noul diriginte, este o persoană serioasă şi mult prea cunoscută în orasul nostru.*

Revista **„Viitorul“** Anul XXIV No. 24 | 15 Dec. 1936, publică în pag. 8-a la rubrica „Informaţiuni“ următoarele:

Telegraful român din Sibiu informează:

Ziariştii români creştini din întreg cuprinsul Moldovei au ales de curând, cu mare însufleţire, pe luminatul Vlădică dela Huşi, P. S. Episcop Nifon, preşedinte de onoare al mânuitorilor de condee profesionişti din Moldova.

Ne bucurăm şi noi, căci în adevăr P. S. Nifon este episcop şi învăţat şi vrednic.

— *D. Rustu Aras*, ministrul de externe al Turciei, s'a oprit pentru o zi la Belgrad, unde a avut o constatuire cu d. Milan Stoiadinovici, preşedintele consiliului Jugoslav.

— *D. Donor Munteanu* a fost instalat director genetal al penitenciarelor.

— *Dieta japoneză* a fost suspendată pe timp limitat deocamdată.

Raiul comunist

(urmare din pagina I-a)

cât şi la Leningrad. La 20 Iunie 1936 Gide a ţinut un discurs la înmormântarea bunului său amic Maxim Gorki. Tot la Moscova a vorbit asociaţiei studenţilor la 27 Iunie. La 2 Iulie a ţinut un discurs la Societatea literaţilor din Leningrad. In toate aceste înflăcărate cuvântări, Gide spune că este comunist de o viaţă întreagă şi a venit în Rusia ca să vadă înfăptuită această doctrină care va salva lumea întreagă.

Autorităţile i-au purtat în triumf la început. Au pus la dispoziţia lui şi a celor 5 prieteni comunişti francezi un vagon special foarte confortabil, hotelurile cele mai luxoase, maşini şi 2 interpreţi cari îi acompaniau pretutindeni. In urma unei consfătuiri cu cei 5 prieteni spune Gide, văzând că sunt împiedecaţi de călăuze de a vedea şi de a se interesa de multe lucruri şi fapte, şi-au luat **libertatea** *de a se convinge singuri de* **realitate. Când am aflat realitatea spune Gide, am fost pus pe gânduri şi m'a amărât foarte mult.** *Ceeace povesteşte Gide, că a văzut singur este o confirmare exactă a tot ceea ce a văzut Fleury Traiul ţăranilor, plata lucrătorilor, închisorile, luxul funcţionarilor, ignoranţa poporului, mistificarea conducătorilor etc. sunt descrise de Gide ca şi Fleury. Spune că a fost întrebat dacă în Franţa sunt şcoli. Pentru dânşii, spune Gide, în afară de U. R. S. S. este noapte. Studenţii nu ştiu absolut nici o limbă străină. Fiind întrebaţi de ce nu vorbesc altă limbă au răspuns: „In prezent noi nu mai avem ce învăţa dela străini“.*

Voi rezuma capitolcle IV, V şi VIII. Capitolul IV este extrem de interesant căci se vede indignarea unui ateu împotriva persecuţiei bisericei de către bolşevici. Citez două fapte: I) vizitând muzeul anti religios din Leningrad care este în catedrala Sfântului Isac, am văzut în exterior un aspect foarte frumos II) Interiorul însă este inspăimântător. **Bolşevicii au voit să opue ştiinţa, mitului religios.** *III) vizitând muzeul arheologic din Chersonès, aproape de Sevastopol, care este instalat într'o biserică, am văzut scris deasupra lui Isus Hristos: Personagiu legendar dar care nu a existat niciodată. Gide închee astfel acest capitol: Mă îndoiesc că U. R. S. S. a fost destul de abilă în conducerea acestui războiu antireligios. E drept însă că Gide mărturiseşte că este liber cugetător.*

Sfârşitul în numărut viitor

TEATRUL NAŢIONAL

Multe zile de când, nu admiraţia, ci r e v o l t a şi indignarea, mă ispitesc a scri despre *Teatrul Naţional*, dar totdeauna m-am oprit, dintr'un sentiment de scârbă.

Mi se părea şi de prisos dar şi înjositor să mă ocup de o instituţie banalizată într-atât încât se confundă cu nu ştiu singur ce sediu al ignoranţei.

Dar, devenind revoltătoare tăcerea admirativă şi cronica lăudăroasă care ridică taraba d. E. Serghie la înălţimea „*scopului în artă*" şi-a „*culturalului pe scenă*" cu riscul de-a trece dincolo de indiferenţa mea ambiţioasă, pe care o păstrez „*distinsei instituţii*" m-am hotărât, nimic mai mult, dacât să mă... mir, cu tocul pe hârtie, de valoarea *intelectuală* şi *morală, artistic—culturală* şi înţeleaptă a *Teatrului Naţional.*

Stegarul dă cadenţă şi elan trupei în fruntea căreia duce steagul. Comandantul imprima caracterul său celor cărora comandă.

Sufletul, mintea, energia, aptitudinile şi pregătirea conducătorilor se văd trăind în unitatea condusă de ei.

Franţa lui Napoleon Bonaparte, acea Franţă căreia nu-i ajungeau hotarele, acea Franţă care vibra şi strălucea, şi care până la Napoleon lâncezise în căderea blazată a moleşelii, nu înseamnă altă ceva decât Napoleon. Energia şi mărimea lui, le-a dăruit, suflu renăscător poporului cârmuit de el.

Dela cele mari, la cele mici, dela Napoleon la... E. Serghi conducătorul imprimă caracretul său, ţării, taberei, societăţii, instituţiei etc., pe care o conduce.

Şi ce minunat exemplu acestei teorii, stă Teatrul Naţional, (cu majuiscule, în cinstea nu atât a ortografiei, cât a d. E. Serghi).

Ajuns director pe trei consideratii:

Una culturală-literaro-artistică, adica aeeia de a fi tipărit o plachetă de poezii idioate, de toamnă ploioasă; un fel de lacrămi de cocotă masculină, picurate isteric, pe stârv obez de femee în menopauză, de ochii impotenţii mintali a unui adolescent care rămâne repetent în clasa 6 şi umblă după o sinucidere.

Şi (a se şti) opera aceasta conţinând 20 foi, e scrisă pe dindouă cu un oarecare vlastar degenerat M. Sturza.

A doua consideraţie e cea politică, constând în lingerea mânilor pe faţă şi dos, a întreg clubului liberal, începând cu excelenţa sa înţelegătorul şi creiatul predestinat pentru arte şi culte şi sfârşind cu Ionică, a toate ştiutorul şi făuritorul clubului de Iaşi.

Si în fine, a treia consideraţie, aceia de a fi slujit ziarul Lumea în coloanele căruia a scris cursiv coloane dărâmate, de logică sclintită şi gândire... fadă.

Iată cine a fost şi este, şi pentru ce d-sa e directorul Teatrului.

Şi acuma, dacă nu cunoaştem omul, să-l deducem, din ceia ce-a devenit Teatrul Naţional prin conducerea sa.

Pe scena Naţionalului, se văd curve (în roluri) tâmpiţi, (aceştia uneori şi'n persoană) beţivi, comunişti cu pumnul strâns, dansuri de buric şi şolduri, genunchi goi până la triunghiul adumbrit al tuturor senzaţiilor, în jurul căruia se învârt murind şi renăscând ca pasărea Phöenix din propriul lor stârv toate talentele d. d. E. Serghie.

Muzică de bâlci, în operete ratate şi jucate de oameni nepregătiţi pentru aşa ceva, atmosferă dubioasă de buduar femenin; personagii caraghioase şi ignorante ţâşnind tumultos în aplausele oameniior de serviciu şi-a galeriei.

Asta a devenit Teatrul Naţional sub conducerea d-lui Serghi.

Şi acum deduceţi dv. personalitatea d-sale.

O fi el simpatic şi delicat, dar nu îndreptăţeşte rolul în care încapabil s'a dovedit dela început.

Prin ceia ce face d-sa face operă de distrugere a instituţiei, propagare amorală şi asasinare a talentelor bieţilor actori.

Unde-i Ramandan-ul din „*Potas şi Perlmuter*"? Senzibilitatea şi fineţa aceia neîntrecute, azi s-au transformat în paiaţă caraghioasă: Dece? Aşa sunt rolurile, şi gustul d-lui Director e aşa. Ramandan, crăcit, rânjit, ţopăind pe scenă şi mugind arii de operetă, jucând dans de balet etc.

Astă a ajuns tot talentul răsfăţatului Ramandan. Tudor Călin, joacă odată pe stagiune, pentru că... nu e în genul d-lui Director. Cotat la bursa artei serghiene, e d. Miluţă Ghiorghiu, care distrează pe padişahul culiselor cu sfericitatea sa fizică.

De elementele tinere, ce vor ajunge, care-i viitorul lor, nici nu mai pot gândil Catastrofal! Ciobotaraşu. care are factura masivă a talentului autentic, e ţinut la figuraţie, iar artistele sunt toate apreciate numai după calităţile fizice exterioare şi interioare. Bietul Iaşi! Suportă pe acest neisprăvit lung şi deşirat, în fruntea unei instituţii de la care copii noştri trebue să înveţe frumosul, logicul şi culturalul. Nimeni nu se revoltă, toţi tac admirativ şi nu se duc la teatru. Simptomul celei mai periculoase degenerări, e indolenţa,

Şi nu ştiu cui se poate datori indolenţa tuturor în ţara aceasta şi în oraşul acesta.

M. Gr. Constantinescu

N. R. — Articolul a fost scris înaintea reprezentaţiei „Hamlet" cu d. Tudor Călin, care constatăm cu plăcere, a afirmat în parte aprecierile de mai sus.

Pentru d. Preşedinte al Consiliului si pentru d. Ministru al Cultelor

S'a împlinit un an decând, prin alegerea *P. S. Sale Grigorie Leu*, **în scaunul de** *Episcop al Argeşului*, **a rămas vacant locul de arhiereu-vicar al Sf. Mitropolii a Moldovei.**

A fost recomandat să ocupe acest loc *P, Cuviosul arhimandrit Valerie Moglan.* **Din sursă demnă de încredere, decretul său de numire** *a fost refuzat de 3 ori, de forurile superioare,* **pe motiv că P. C. Moglan nu îndeplineşte condiţiunile de studii şi nici nu este calificat, prin viaţa pe care o duce, să ocupe acest loc.**

Provizoratul vedem că dăinueşte.

Prea Cuviosul Moglan, după câte suntem informaţi, *primeşte salariu de arhiereu-vicar* **deşi n'a apărut nici-un decret (şi nici nu va apare), ia deci** *vro 14.000 lei lunar,* **fără să presteze serviciul respectiv, căci nu are îndreptăţirea canonică, nefiind hirotonit arhiereu.**

Dece se menţine această situaţie?!. Dece la Mitropolia Moldovei, aşa de bântuită de sectanţi şi stilişti, se lasă vacant, căci realmmente vacant este, postul de vicar-arhiereu prin menţinerea provizoratului Moglan?!

Cine face şi desface aceste iţe?!

In numele opiniei publice, româneşti şi creştine, pe care o reprezentăm cu prisosinţă, ca singur ziar creştin, cerem atât *d-lui preşedinte al consiliului de miniştrii, cât şi d-lui ministru al cultelor, pe care l'am văzut cu prea frumoase intenţii pentru Biserică,* **înlăturarea echivocului** *şi complectarea locului de arhiereu-vicar al Mitropoliei Moldovei, cu persoane calificate şi îndreptăţite, atât după legile bisericeşti, cât şi după cele laice.*

5 ZILE EFTINE
De luni 15 Februarie 1937

MAG. N. ANGELESCU & CO.

Succesorii firmei Luca P. Niculescu
Str. Stefan cel Mare 4

Anunţă onorata sa clientelă, că în urma inventarului de sfârşit de an am pus în vânzare un mare stoc de pânzărie cu preţuri extrem de reduse.

Enormă reducere la stofe şi mătăsuri

Desfacere totală de Cupoane
Profitaţi de această unică ocaziune

NATIONALISM MASONIC

Ne place să relevăm toate acţiunile de pur naţionalism sau numai de interes obştesc a oricărui om de bine. Intindem o frăţească mînă de ajutor mai ales acolo unde credem că ar înflori dieia naţionalismului practic, economic sau cultural.

Din aceste motive deschisesem larg coloanele noastre unei campanii de reorganiziare a Ateneului Tataraşi. Deşi vedem o searbădă activitate lipsită de interesul localnicilor, consideram că această atitudine negligentă, se datoreşte greutăţilor orcărui început. Se pare însă că tătărăşanul are mai mult bun simţ, decât îmi închipuiam eu, care nu locuesc în acest cartier.

Dela primele vizite pe care le-am făcut la Ateneu mi s'a părut curios. că atât d-l Kogălniceanu, cât şi alţi colaboratori ai Domniei-Sale au sărit în sus arşi când le-am vorbit de posibilitatea unei acţiuni comune cu noi, dar mai ales când le-am pomenit de d. Col. Ion Zamfirescu, un cunoscut tribun antimason, un om de o moralitate desăvârşită, o putere de organizare şi întreprindere inegalabilă, d-sa fiind unul din întemeetorii Ateneului. Mi s'au părut de asemeni curioase elogiile superlative pe care, conducătorul Ateneului d-l Kogălniceanu, le aducea unui venerabil francmason, cu ocazia serbării din 13 Dec. 1936.

La aceiaş serbare, domnia-sa, socotindu-se ca un Hristos al Tataraşului, răstignit de indeferenţa unanimă, n'a suflat un cuvânt despre sprijinul acordat de ziarul „Chemarea". Am subliniat atunci ironic această indelicateţă, care a rămas însă fără de răspuns.

Astăzi însă la acest Ateneu se pare că ar fi oarecare activitate. Ţinem însă, să precizăm că vom lovi fără cruţare în toţi acei care, sufirma naţionalismului, vânb la taraba dughenii iudeo-masoneriei produsele unor studii neterminate pentru locurile ce ocupă, inducând în eroare opinia publică şi îndepărtând satanic tineretul dela menirea sa naţională şi creştină.

Indiferent dacă prin campania pe care o deschidem în loc de prieteni prefăcuţi ne vom mări numărul duşmanilor, de care să ştim a ne feri, noi vom căuta să ne lămurim cititorii asupra unor puncte de orientare şi de atitudiue a conducătorilor dela Ateneu, căci pretindem noi, că acolo se face naţionalism-masonic.

Dumitru Gav. Popa

Abonaţi-vă

la ziarul „CHEMAREA", care apare regulat în fiecare Mercuri după amiază

Aflaţi că:

Cea mai mare adâncime a oceanelor este de *9636 m.* între insulele *Caroline.*

Mahomedanii socotesc anii dela *Hegira* (fuga profetului din Mecca in 622 după Cristos).

Primul cod de legi există dela *Hamurabi*, regele Babilonului.

Glossa e o poezie în formă fixă, de origine spaniolă.

Cel mai vechiu poet liric al Perşilor a fost *Hafès.*

In *China* medicii sunt plătiţi după zilele de sănătate ale pacienţilor.

Prima curte cu juri a fost în *Anglia.*

Paderewski. marele pianist, a fost primul preşedinte al Republicei Polone.

Autorul cântecului studenţesc „*Gaudeamus igitur*" este preotul *Kindleben.*

Regele Angliei este capul Bisericei Anglicane, începând dela *Enric al VIII-lea (1509-1547).*

Profesorul comunist Petre Constantinescu-Iaşi dela facultatea de teologie din Chişinău, condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare, prin sentinţa Consiliului de Răsboiu a Corp. III Armată No. 141 | 936, a fost exclus din corpul didactic universitar.

Secţia locală a Asociaţiei „Cultul Patriei", ţine şedinţa obicinuită Luni 15 Februarie 1937 ora 6 jum. p. m (18 jum.).

Informaţiuni

O delegaţie de studenţi dela institutele technice, pendinte de universitatea din Iaşi, s'au prezentat la redacţia noastră cu un memoriu prin care precizează că nu se solidarizează cu greviştii dela Politechnica din Capitală.

Oraşul Malaga a fost cucerit de trupele naţionaliste Spaniole.

Se vorbeşte despre o eventuală retragere dela conducerea guvernului britanic a d-lui Staney Baldwin în locul căreia ar urma să vină d. Neville Chamberlain.

D. Gh. Cipăianu fost ministru, va fi numit preşedintele Creditului Agricol iar d. Valeriu Roman, preşedinte al Creditului muncitoresc.

Buletin politic intern

Scena politică este ţinută de cartea d-lui *Ian Seba,* ministrul plenipotenţiar al Cehoslovaciei, în care vorbeşte despre Rusia şi Mica Inţelegere.

In afară de tonul puţin măgulitor cu care vorbeşte la adresa situaţiilor şi oamenilor din ţara unde este acreditat, d-sa mai face unele preciziuni în privinţa tratativelor ce s'au dus de ex-cancelarul *Nicolae Titulescu* cu Sovietele, în vederea încheerei unui pact de asistenţă mutuală militară.

Atât d. Titulescu cât şi şeful guvernului, au contestat, la timpul lor, aceste tratative. *D-nii Vaida-Voevod, Gh. Brătianu, A. C. Cuza, Oct. Goga* şi alţii au dat alarmă. Opinia publică românească era şi este ostilă oricărei amiciţii prea strânse cu expresiunea comunismului (U. R. S. S.)

Dece oare d. Titulescu, căruia îi plăcea să facă parada de democratism, cât şi *„democraţii"* cari sunt *„aparent"* pentru politica *„uşilor deschise"*, nu protestează acum şi n'au protestat atunci, contra *diplomaţiei de cabinete capitonete*?.

Nu e greu de răspuns.

„Democraţia" românească, citiţi *evreească,* avea tot interesul să ne arunce în braţele atotcuprinzătoare ale d-lui Litwinov, pentru ca apoi să transpună experienţe de péste Nistru, la noi, să devenim o RĂSPUBLICĂ, cu vreun Blumelfeld în frunte, care apoi să se afilieze Uniunei republicului socialiste sovietice.

Opinia publică românească a reacţionat la timp. Să se ştie că ea va reacţiona prompt, în faţa încercărilor de acest fel.

Democraţii plâng pe ruinele Troiei. Să o facă, atât cât mai au vreme.

Prefaţa d-lui *Camil Krofta* ministrul de externe, pare a ne aduce spre sumbre presupuneri. Clarificările nu s'au făcut. *D. Seba* a plecat la *Praga,* poate pentru a nu mai veni, tot aşa cum consilierul de presă *B. Beneş* (nepotul prezidentului Beneş) a părăsit Geneva, înainte de a fi expulzat.

In parlamentul ţării, oamenii cu răspundere şi conştienţi, şi-au spus părerea. Numai inconştientul Madgearu-Skoda a bălbăit o alocaţiune îmbâcsită de politicianism mărunt şi murdar.

Aşteptăm edificările oficiale spre a înoda firul discuţiei, şi a trage concluzii.

— *Guvernamentalii* se organizează de opoziţie. Se pregăteşte febril budgetul care trebue votat în cursul lui Martie, chiar dacă mai prelungesc seziunea parlamentară până la 15 April a. c.

— *La ţărănişti acalmie* şi adinamie, datorită împreciziunei stuaţiei politice.

— *La Naţional-Creştini* au loc oarecare clarificări în ceace priveşte cadrele, eventualităţile de participare la guvern şi programul.

— *Frontul Românesc* îşi consolidează poziţiile cucerite. D. Vaida a plecat la Cluj. Se mai prevăd încă 2 luni de linişte politică.

— *D. Manoilescu* a expus magistral Senatului, chestiunea permiselor ziaristilor. Credem că în urma acestei intervenţii se va intra în normal şi în această privinţă.

— *D. Iunian* a rostit un magistral discurs la *„chestia recalculării preţului aurului"* şi în chestia broşurei *d-l Ian Seba.*

— *Totul pentru Ţară* şi-a primit eroii aşa cum se cuvine. Odată cu organizaţia — întreaga suflare românească, a participat la această solemnitate de înălţător şi sfânt exemplu.

Buletin politic extern

— *Geneva.* In locul *Societăţei Naţiunilor,* unde atmosfera cloroformizantă a înbâcsit toate culoarele, discuţiile aprinse s,au mutat în opinia publică a cantonului genevez.

Scandalul cu presa *„locală"* în slujba *d-lor Largo-Caballero, Titulescu, Beneş Litvinow,* nu s'a terminat. Un ziarist dela *„Jurnal de Nation"* prins că a primit *10.000 fr.* pentru a susţine pe *„antifasciştii"* dela *Valencia şi Barcelona,* a fost expulzat. Bucuria mare este că în alegerile recente blocul socialist-comunist, condus de renumitul agitator *Nicolle,* a fost răpus. *„Dreapta"* a obţinut majorităţi în conducere — şi ea nu înţelege continuarea politicei *litvinov cabalerofile.* — Deocamdată a retezat-o scurt.

— *D. Rustu Aras,* ministrul de externe al Turciei, după ce a învins în chestia *sangiacului Alexandrette,* s'a oprit câte o leacă pela *Milano,* unde a văzut pe *contele Ciano* şi la *Belgrad* unde a conferit cu d. *Stoiadinovici.*

— *D. Stoiadinovici,* om de realităţi politice, prenumără *Iugoslavia,* printre amicele *Rechului,* cochetează cu *Ducele,* a încheeat pace perpetuă cu *Bulgaria,* tocmai în ziua de 24 Ianuarie a. c., este pe cale să închee o înţelegere similară cu *Ungaria.*

Iugoslavia face parte din *Inţelegerea Balcanică* şi *Mica Antantă,* cu rezerva ca *nici acum să nu fi recunoscut „de jure", guvernul Sovietic.* Incolo *„Mica Inţelegere este bloc de granit".*

Dar — *d. Victor Antonescu, "s'a gripat"* si nu mai poate merge la *Ankara* cum era vorba. Va pleca direct la *Atena.*

— *Führerul* şi-a cerut dreptul la viaţă şi repararea istorică la care are dreptul poporul său — **„coloniile".**

Un popor de 70 milioane nu poate fi strâns de gât pentru simplul gust al *„poporului ales".*

Presa de *„rasă"* a sărit în sus că d. *von Ribentropp* ambasadorul Reichului la *Londra'* a salutat pe *Regele George VI-lea* cu salutul nazist.

Dece se supără ei înainte ca cel mai în măsură, *Regele,* sau maestrul său de ceremonii să fi spus o vorbă.

Dar *„presa"* această *evreească* de pretutindeni a început, lucru curios, să înjure sau să ignoreze *U. R. S. S.* şi *pe Stalin.* Dece ?!. Prea uşor de ghicit. Ceace se petrece acum în *Rusia* este o curăţire a aparatului de stat, de evreii. *A început georgianul-creştin din Stalin să reacţioneze şi evreilor nu le convine.*

Numai ei au apanajul de a distruge, jefuii şi omorâ fără judecată: Ei umanitarişti apără pe Leiba Bronstein Trotzky care a omorât milioane de creştini fără cea mai sumară judecată.

Numai că Stalin îşi vede de treebă, ier evreii încep să primească cu măsura cu care au măsurat.

E. W.

La cumpărarea covoarelor orientale
de orice mărime adresaţi-vă direct primei surse

TEBRIZ

EXPOZIŢIE PERMANENTA
STR. LASCAR CATARGI No. 43

Cumpărând de la prima sursă realizaţi 50 % reducere faţă de ambulanţi, Rugăm a ne vizita spre convingere

D-l Pascu Stanciu şi lipsa la cântar

N-eam obicinuit atât cu absenţa autorităţei, acolo unde ar avea îndatorirea să fie, încât atunei când un funcţionar îşi face datoria avem scuzaţie că nu mai trăim în ţara românească.

Această reflecţie mi-a trezit-o faptul ce-l relatez mai jos.

Peste tot şi mai vârtos la Iaşi, există o problemă a pâinii—sau mai corect— *problema spolieri populaţiei nevoiaşe de către banda de brutari,* a se ceti **„Cartel"**, care speculare întrece orice margini.

Specula brutarilor nu ne-a adus reacţiunea decât prin creearea unui *„Corp al inspectorilor de brutării".* Auziţi bine **„inspectorii".** Singurul lucru pozitiv obţinut este deci această categorie de **„înalţi funcţionari"**, cu lefuri frumuşele si cu o activitate prodiguă penttu ei.

. . . .

Când n'are omul de face — îşi găseşte de lucru — zice un proverb românesc. Asa a fost făcut şi *d. Pascu Stanciu,* primul nostru ajutor de primar. El este un om modest, nu prin activitate, ci prin faptul că nu socoteşte util să-şi pue clopoţei, atunci când lucrează.

Intr'o bună zi d. *Pascu Stanciu* cade asupra unor brutării si găseşte nu numai pâine lipsă la cântar, dar, pare-se si o oarecare fraternizare a brutarului, cu lipsa de cântar (el şi pâinea), cu onoratul *„inspector".* Două fapte s'au petrecut. *D. Stanciu* a confiscat pâinea cu lipsă la cântar şi a trimis-o la primărie. Aci a intervenit miracolul. Pâinea binecuvântată, nu ştiu de ce puteri suprapământeşti, probabil dirijate tot de *„inspectorul"* conivenit cu brutarul cu pâinea lipsă la cântar, şi-a mărit greutatea, asa că în curtea primăriei a ajuns poate chiar mai grea de cât 1 kgr.

Iată-ne în plină operetă. Un prim ajutor de primar, al Muncipiului Iaşi (a doua capitală a ţării), sabotat, atunci când vrea să pună ordine şi să aplice sancţiuni, chiar de subalternii săi. Am aflat că doi din *„inspectorii"* brutarilor, cu lipsă la cântar — la pâine — şi poate şi la ei, au fost suspendaţi iar unul destituit. Să fie oare un început de sancţiuni radicale.

Dela această tribună, care nu cruţă pe nimeni, când greşeşte, dar care relevă orice acţiune dreaptă, cinstită şi românească, oriunde s'ar produce, *aducem omagiul nostru d-lui Pascu Stanciu* şi-l rugăm să-şi facă datoria contra tuturor celor cu lipsa la cântar" şi chiar acolora care-i oploşesc şi-i încurajază, deşi poate se va supăra *d. Fruhling...* ştiţi *„Ionel"* cel însărcinat să supravegheze *„lipsa la cântar".*

Dar... gluma nu-şi mai are rost. Ce face d. Fruhling ?.

Dacă împrejurările nenorocite pentru Iaşi, l'au bomcardat ajutor de primar, crede că-şi poate bate joc de toată populaţia ?!

Noi aceştia cari suntem contra **„lipsei la cântar"**, pe care poate inconştient o patronează, prin faptul că nu ia măsurile dictate de împrejurări, îi atragem atenţia să intre în rol — iar *d-lui primar Racovitză,* îi prezentăm rugămintea de a diminua *„lipsa la cântar"*, pe cât posibil, căci nu mai este de suferit.

Eu

Azi la ROXY

cel mai mare film de spionaj al Rusiei ţariste

„Ana Demidow"
Spioana Ţarului

cu vedetele protagoniste Sybille Schmitz şi Karl Ludwig Dieh.

Al 2-lea film o comedie ameribană de un humor irezistibil. Muzică, fast şi veselie cu DICK POWELL si JOSEFINE HUTDHINSOO

O fată iubeşte

Jurnal Eclair şi Sily Simphonie complectează programul.

ASTĂZI LA

Cinema Phoenix

2 filme Metro-Goldvin
cu 8, 10 şi 13 lei
Premieră

Medicul femeilor

cu ROBERT TAYLOR
Virginia Bruce

Urmează apoi: Opera nemuritoare a lui Leon Tolstoi

Ana Karenina

cu GRETA GARBO,
FREDRIC MARCH
şi copilul minune
FREDY BARTOLOMEU
Compleatare: **Micky Maus**

Cinema SIDOLI

de Luni 15 Februarie

Brigada 41
la atac

Toţi producătorii de filme au vrut să realizeze acest film. O singură casă a avut curajul să-l facă Warner-Broos-First Naţional.

Doi scriitori au făcut scenaruţ, amestecând faptele istorice cu legenda, aventura şi dragostea; s'a reprodus:

2 cartiere generale şi un palat indian- Câmpul de uptă dela Bloklada şi reşedinţa guvernamentală din Calcuta.

Eroll Flynn vedeta din Căp. Blood în rolul principal şi Olivia de Havilland îi este parteneră.

Iată ce veţi vedea de Luni 15 Februarie la

SIDOLI

P. I. P. S. S. Mitropolitul Nicodim

Rugăm respectos pe I. P. S. S. Mitropolitul Nicodem, să binevoiască a dispune să se dea un comunicat prin care să se precizeze dacă un ins, anume Demostene Gheorghiţă, are vreo calitate de a amesteca numele I. P. S. Sale în diferite campanii şi polemici şi de a se erija în rudă şi port cuvânt al I. P. S. Sale?!.

Apoi, dacă la Sfânta Mitropolie există un diacon-călugărit anume Vasilache, care este data călugăriei sale şi care este data transcripţiei divorţului, cu fosta sa soţie ?!.

Dacă acest iero-monah locueşte chiar în palatul metropolitan şi în ce calitate ?!.

Dacă acest iero-monah are cunoştinţă de campania dusă de o foae de scandal, contra unei distinse feţe bisericeşti ?!.

Dacă a contribuit să alimenteze sau să stângă această campanie de infamii şi cum ?.

In legătură cu răspunsul ce-l vom primi, vom încerca să lămurim pe I. P. S. Mitropolit care la vârsta şi la situaţia I. P. S. Sa lear fi păcat să fie victima intrigilor şi informaţiunilor tendenţioase, puse la cale de impostori şi declasaţi sociali.

„Chemarea"

GANDHI **STUDIAT IN EGIPT**

Aveţi pentru prima oară ocazie în viaţa Dv. să ştiţi cu precizie soarta vieţii: trecutul, prezentul şi viitorul. Cele mai de seamă evenimente au fost prevăzute de

GANDHI

Moartea Regelui Angliei, Decăderea Negusului,— Atentatul din Franţa, 1934,—Descoperirea asasinului Marianski, Galaţi 1933,— Povestirea Consulului Chesoglul, — Moartea lui Sterini Ad. Financ. Galaţi 1933. — Posed mii de scrisori de mulţumire precum şi 3 copii dela 3 CASE REGALE. — Consult CABALA care este puterea bazelor biologice ale vieţii omeneşti.

După consultaţii dau sfaturi practice în orice chestiuni.

Recunoscut de Bucureşti, Iaşi, Cluj, Sibiu, Cernăuţi, Chişinău, etc. ca cel mai bun CLER VOIANT

Iaşi - Strada I. C. Brătianu 61 - Iaşi

SALA PHOENIX

Duminică 21 Februarie 1937, ora 11 a. m.

D. Prof. Ing. Mihail Manoilescu

fost ministru şi guvernator al Băncii Naţionale. Preşedintele Ligei Naţionale Corporatiste

va vorbi despre:

Instituţii noi, timpuri noi

— Tip. „Presa Bună" str. Ştefan cel Mare 56 —